

Bruksela, dnia 14 kwietnia 2011 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 29/2011

OPODATKOWANIE ENERGII

Komisja promuje efektywność energetyczną oraz produkty bardziej przyjazne środowisku

Komisja Europejska przedstawiła w dniu 13 kwietnia br. wniosek w sprawie zmiany przestarzałych przepisów dotyczących opodatkowania produktów energetycznych w Unii Europejskiej. Celem nowych przepisów jest zmiana sposobu opodatkowania produktów energetycznych, tak aby wyeliminować dotychczasowe dysproporcje oraz uwzględnić zarówno emisje CO₂, których źródłem są wspomniane produkty, jak również zawartość energii w tych produktach. Obowiązujące obecnie podatki energetyczne zostaną podzielone na dwa składniki, które łącznie zadecydują o całkowitej wysokości stawki, którą opodatkowany będzie dany produkt. Komisja pragnie promować efektywność energetyczną oraz korzystanie z produktów bardziej przyjaznych środowisku, a także uniknąć zakłóceń konkurencji na jednolitym rynku.

W opinii Komisji zaproponowany wniosek pomoże państwom członkowskim w reorganizacji ich ogólnych struktur podatkowych w sposób przyczyniający się do wzrostu gospodarczego i wzrostu zatrudnienia poprzez przeniesienie obciążeń podatkowych z obszaru zatrudnienia na zużycie energii. Zmieniona dyrektywa weszła w życie w 2013 r. Wprowadzenie długich, sięgających 2023 r. okresów przejściowych w celu pełnego ujednoczenia opodatkowania produktów energetycznych w oparciu o ich wartość energetyczną zapewni branży wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się do nowej struktury opodatkowania.

Algirdas Šemeta, komisarz ds. podatków, unii celnej, audytu i zwalczania nadużyć finansowych, stwierdził: „Modernizacja systemu opodatkowania energii podjęta została

we właściwym momencie. Państwa członkowskie formułują właśnie swoje strategie na rzecz wyjścia z kryzysu i realizacji celów wynikających ze strategii „Europa 2020”. Wzywają również do podjęcia działań na rzecz ograniczenia naszego uzależnienia od paliw kopalnych. Sprawiedliwy i przejrzysty system opodatkowania energii jest potrzebny, aby osiągnąć nasze cele w zakresie energii i zmian klimatu. Naszym wspólnym celem jest unijna gospodarka efektywniej korzystająca z zasobów, bardziej przyjazna środowisku i bardziej konkurencyjna. Przedmiotowy wniosek wysłał silny sygnał cenowy dotyczący emisji CO₂ skierowany do przedsiębiorstw i odbiorców energii, stanowi również szansę na przeniesienie obciążeń podatkowych z obszaru zatrudnienia na zużycie energii, przyczyniając się w ten sposób do upowszechnienia opodatkowania sprzyjającego wzrostowi gospodarczemu.”

Opodatkowanie produktów energetycznych jest do pewnego stopnia zharmonizowane na poziomie UE. W dyrektywie w sprawie opodatkowania energii określono już minimalne stawki opodatkowania produktów energetycznych wykorzystywanych jako paliwa silnikowe oraz paliwa do ogrzewania, jak również energii elektrycznej. Dyrektywa ta jest jednak przestarzała i niespójna. Opodatkowanie uzależnione od wielkości zużycia produktów energetycznych nie jest w stanie przyczynić się do realizacji unijnych celów w zakresie energii i zmian klimatu. Nie zapewnia również zachęt gospodarczych sprzyjających wzrostowi gospodarczemu i tworzeniu nowych miejsc pracy. System opodatkowania produktów energetycznych musi w większym stopniu uwzględniać wartość energetyczną tych produktów oraz ich wpływ na środowisko naturalne.

- **Kluczowe elementy**

Zmieniona dyrektywa w sprawie opodatkowania energii pozwoli państwom członkowskim na jak najefektywniejsze wykorzystanie opodatkowania, docelowo umożliwiając utrzymanie „trwałego wzrostu gospodarczego”.

W tym celu w dyrektywie zaproponowano podział minimalnej stawki podatkowej na dwa składniki:

- ⇒ składnik związany z emisjami CO₂, których źródłem jest dany produkt energetyczny, którego wysokość ustalono na poziomie 20 euro za tonę CO₂ oraz
- ⇒ składnik związany z zawartością energii, tzn. faktyczną ilością energii, którą generuje dany produkt, mierzoną w gigadżulach (GJ). Minimalną stawkę podatkową ustalono na poziomie 9,60 euro/GJ dla paliw silnikowych i 0,15

euro/GJ dla paliw do ogrzewania. Ten składnik podatku będzie miał zastosowanie do wszystkich paliw wykorzystywanych na potrzeby transportu i ogrzewania.

Proponowane rozwiązanie uwzględnia aspekty społeczne, zapewniając państwu członkowskim możliwość całkowitego zwolnienia z opodatkowania energii zużywanej przez gospodarstwa domowe do ogrzewania, bez względu na wykorzystywane źródło energii.

Wprowadzenie długich, sięgających 2023 r. okresów przejściowych w celu pełnego ujednoczenia opodatkowania produktów energetycznych w oparciu o ich wartość energetyczną zapewni branży wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się do nowej struktury opodatkowania.

- **Korzyści wynikające ze zmiany systemu opodatkowania energii**

Przedmiotowy wniosek przyczyni się do preferencyjnego traktowania odnawialnych źródeł energii oraz stworzy zachęty do korzystania ze źródeł energii o niższych poziomach emisji CO₂. W tej chwili źródła energii generujące największe zanieczyszczenia są paradoksalnie opodatkowane na najniższym poziomie. Z drugiej strony, biopaliwa są jednym z najwyżej opodatkowanych źródeł energii, pomimo zaangażowania UE na rzecz zwiększania udziału energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu. Wspomniany wniosek pozwoli wyeliminować te sprzeczności.

Dyrektywa w nowym brzmieniu zapewni również bardziej spójne podejście do opodatkowania energii w całej UE, zapobiegając powstawaniu mozaiki krajowych polityk i przyczyniając się do stworzenia równych szans dla przemysłu w całej UE. Proponowana zmiana stanowi również dla każdego państwa członkowskiego szansę na reorganizację swojej polityki podatkowej w sposób sprzyjający tworzeniu miejsc pracy i zatrudnieniu.

Jeżeli chodzi o ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zmieniona dyrektywa ma na celu uzupełnienie istniejącego unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych poprzez obłożenie podatkiem związanym z emisjami CO₂ sektorów, które nie są objęte tym systemem (transport, gospodarstwa domowe, rolnictwo i małe zakłady przemysłowe). Sektory te odpowiadają za połowę unijnych emisji CO₂, dlatego też ważne jest, aby i one zostały objęte sygnałem cenowym dotyczącym emisji CO₂.

W końcu, przedmiotowa inicjatywa pomoże Unii Europejskiej w osiągnięciu jej celów w zakresie energii i zmian klimatu, do czego wezwano w konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w marcu 2008 r. Stanowi ona również odzwierciedlenie ustaleń poczynionych na Konferencji ONZ w sprawie zmian klimatu, która odbyła się w grudniu 2010 r. w Cancun w Meksyku.

- **Dalsze kroki**

Przedmiotowy wniosek będzie teraz przedmiotem obrad Parlamentu Europejskiego i Rady, a dyrektywa, której wniosek ten dotyczy, powinna wejść w życie w 2013 r. Wniosek przewiduje, w stosownych przypadkach, stopniowe wprowadzanie nowego systemu opodatkowania.

- **Więcej informacji:**

http://ec.europa.eu/taxation_customs/index_en.htm

Opracowała:
Dr Magdalena Skulimowska¹

---

¹ Na podstawie informacji Komisji Europejskiej.